

Maandag 21 februari 1916.

Volkshumor: De Lousberglaan waarop zich het Oud-Mannenhuis bevindt, waar voorloopig slechte vrouwen bij honderden tallen zijn geherbergd, heet thans in den volksmond "de Microbenboulevard". De vroegere kostgangers zijn elders hier en daar besteed op kosten van de stad.

Dezen morgen trokken ze op, de soldaten in lange, lange reeksen, het scheen wel alsof het heel de bezetting gold, die Gent verliet: over de verre rijen, vanwaar de trommelslagen niet tot hier meer hoorbaar waren, zweefden zegezangen forsig-schreeuwend door het ruim...

Zou hij er ook wel bij wezen de arme jonge recruut, die in de Eenzame Bagattenstraat, gisteren avond, heel alleen bitter schreiend, traag zijn weg naar de Kazerne volgde, terwijl de luchtige kameraden, na afloop der kinemavoorstelling van den Cirk met verwarde haast de drukke St. Pietersnieuwstraat opklommen naar hun nachtelijk verblijf? Of zit hij ergens streng gestraft voor het openbaar toegeven aan zijn hulpeloos gebrek aan mannenmoed?

Ze schenen zoo even allen weg te wezen. Maar zoodra uw voet een straat betreedt, dagen er overal op, soldaten: te paard, in rijtuig — de officieren ten minste — ; Feldgrauen op den bok van groote wagens met het rood opschrift "Kaiserlich deutsche Feldpost" slenterenden in donker grauw geworden uniformen met hun lederen gordel, waarop voorkomt: "Gott mit uns" en die van achteren afhangt door de zwaarte der bajonnet met den gekleurden kwispel: geel, rood, blauw of vuilwit. Dat afhangen zet aan die mannen op 't eerste zicht iets scheefs bij, zelfs als ze flink van gestalte zijn.

Het heeft vannacht een beetje gevoren. De zon schijnt warm reeds. Het kelderijs (bomijs) smelt en de ontdooide grond is glibberig-modderachtig. De meerle en de blauwmees zingen in het Park. De boomen staan nog winterzwart, sommige vroeguitloopers ietwat blond bewolkt; maar het struikgewas is overal met een ragfijn, doorzichtig groen overfloerd.

De tweede oorlogslente breekt aan. Zal het de laatste wezen, die de aarde, waar de menschen zoo boos geworden zijn, straffeloos, mild komt begiftigen?

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)